

STRASZNY ŻYWIÓŁ, ALE NASZA MIŁOŚĆ GO UGASI!

Chrystus Pan Zmartwychwstał.

Kochani, dziś zwracam się do Was z ogromną prośbą o pomoc.

Wczoraj po południu w Georgiewce w tajdze, spalił się dom moich parafian. Dach nad głową straciły 2 rodziny (11 osób). To był tzw. dom "bliźniak." W jednej części mieszkała pani Marina z adoptowanym synkiem Radionem i leżącą, schorowaną, matką Tatianą, którą chrzciliśmy przed kilkoma miesiącami. W drugiej części mieszkali państwo Iwańscy z 6 dziećmi. To bardzo biedne rodziny. Ogień zabrał im wszystko.

Domki w tajdze są z drzewa i ogień trawi je w mgnieniu oka. Pan Aleksander rzucił się do płonącego domu, by ratować sparaliżowaną sąsiadkę. Z pomocą przyszła mu jego żona, ale płonące deski spadły na jej głowę. Z rozległymi oparzeniami została przewieziona do szpitala. Babcię uratowano. Nikt nie zginął i za to Bogu niech będą dzięki.

Możecie podzielić się...

Straż pożarna, jak zwykle, przyjechała mocno spóźniona. Czekają na nich już tylko zgłiszczą.

Najmilsi, wszyscy poszkodowani to moi parafianie. Zostali tylko z tym, co mieli na sobie.

Potrzebne jest wszystko. Dobrzy ludzie zabrali ich do swoich domów i będą się o nich troszczyć. Podzielać się z nimi wszystkim, ale nic więcej

dać im nie mogą. Państwo też raczej nie pomoże. Oby nie zaszkodziło. Doskonale wiemy, jak to wygląda. Dziś zwracam się do Was, moi kochani. Jeśli możecie pomóc i podzielić się z tymi biedaczkami, będę Wam niezmiernie wdzięczny.

Za każdą ofiarę, za każdą złotówkę, Bóg Wam zapłaci.

Ogień to straszny żywioł, ale nasza miłość go ugasi.

Niech Pan będzie z Wami.

O. Artur

BIBLIA: SŁOWA I POWIEDZENIA

„Eden” to określenie miejsca pięknego, kojarzącego się ze szczęściem i rozkoszą.

W Biblii było to miejsce pobytu pierwszych ludzi - raj, z którego zostali oni wyrzuceni przez popełniony przez siebie grzech (por. Rdz 3).

CYTAT NA DZIŚ

Wpatrujmy się często w Jezusa na Krzyżu i weźmy sobie do serca Jego zasady. Kochajmy bardzo Krzyż, w nim znajdziemy nasze życie, naszą prawdziwą miłość, naszą siłę w największych utrapieniach.

św. Maria de Mattias

WSPÓLNOTA

30 lat!

Pismo Parafii św. Andrzeja Boboli w Rudzie Śląskiej - Wirku

UKAZUJE SIĘ OD 16 PAŹDZIERNIKA 1994 R.

26.V.2024 - 2.VI.2024

Nr 21/2024(1287)

BOŻE CIAŁO – CZEGO O TYM ŚWIĘCIE JESZCZE NIE WIEMY

Święto Bożego Ciała to potoczna nazwa uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa. Tego dnia wierni Kościoła katolickiego w uroczystych procesjach Najświętszym Sakramentem przechodzą ulicami miast, miasteczek oraz wsi w całej Polsce.

Dlaczego wychodzimy na ulice z Chrystusem obecnym w Najświętszym Sakramencie? Żeby Jego błogosławieństwo mogło dotrzeć do każdego człowieka.

Ruchome święto

Data uroczystości uzależniona jest od tego, kiedy wypada Wielkanoc – ta odbywa się w pierwszą niedzielę, po pierwszej wiosennej pełni. Święto Bożego Ciała przypada 60 dni po Wielkiej Nocy.

Czwartek to nie przypadek

Boże Ciało obchodzimy w czwartek. Nie jest to przypadek. W Wielki Czwartek odbyła się Ostatnia Wieczerza, którą Jezus sprawował ze swoimi uczniami – przemienienie chleba i wina w Swoje Ciało i Krew. Wtedy też został ustanowiony Sakrament Eucharystii. O ile Wielki

Czwartek jest dniem zadumy, o tyle Boże Ciało to bardzo radosna uroczystość.

Pierwsza była Belgia

Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa została ustanowiona po widzeniach św. Julianny z Cornillon, augustianki. W 1245 roku miał się jej ukazać Chrystus, który po widzeniu domagał się ustanowienia święta Eucharystii. Wyzaczył nawet dzień – czwartek po niedzieli Trójcy Przenajświętszej. W związku z objawieniami zakonnicy, biskup Robert z Thourotte ustanowił w diecezji Liège (dzisiejsza Belgia) święto Bożego Ciała.

Boże Ciało w Polsce już od XIV w.

W Polsce początki Bożego Ciała sięgają 1320 roku – święto wprowadził biskup Nankier na synodzie krakowskim (diecezja krakowska). W 1420 roku synod gnieźnieński uznał Boże Ciało jako święto obowiązujące we wszystkich diecezjach w Polsce.

Urban IV - papież od Bożego Ciała

11 sierpnia 1264 roku papież Urban IV ogłosił bullę Transitus – de hoc Mundo, na mocy której Boże Ciało stało się świętem całego Kościoła. Dokument nie został jednak wydany z powodu śmierci papieża. Dopiero Jan XXII, w 1317 roku, włączył bullę do zbioru praw kanonicznych.

W 1389 roku Urban VI zaliczył uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Jezusa w poczet świąt Kościoła.

Pierwsze procesje w XIII w. w Kolonii

Pierwsze procesje w uroczystość Bożego Ciała odbyły się w latach 1265-1275 w Kolonii. Podczas nich niesiono krzyż z Najświętszym Sakramentem. W XIV wieku procesje pojawiły się m.in. w Anglii, Niemczech, Polsce, w północnych Włoszech. W XV wieku budowano już cztery stacje jako stacje procesyjne. W pochodzie uczestniczyli duchowni, cechy rzemieślnicze, bractwa kościelne oraz rzesze wiernych. Zdarzało się, że łączono procesje z intencją błagalną o dobre plony, odwrócenie nieszczęść czy nieurodzaju.

Dogmat eucharystyczny i cud z Bolseny

Na rozwój kultu eucharystycznego, ustanowienie oraz rozpowszechnienie święta Bożego Ciała miało wpływ przyjęcie przez Kościół na Soborze Laterańskim IV w 1215 roku dogmatu o transsubstancjacji, czyli realnej przemianie chleba i wina w Ciało i Krew Chrystusa. W 1263 roku, w Bolsenie (teren dzisiejszych Włoch), wydarzył się cud. W czasie jednej z Mszy Świętych, podczas przemienienia, kapłan miał zauważyć, że z konsekrowanej hostii, wprost na leżący na ołtarzu korporał, zaczęły spadać krople krwi.

Ważne zadanie polskiego króla na procesji

W warszawskich procesjach, jeszcze przed rozbiorem, kapłana niosącego

monstrancję z Najświętszym Sakramentem podtrzymywał król wspólnie z najwyższymi dostojnikami państwowymi. Opisywał to w Pamiętnikach Jędrzej Kitowicz.

Taniec feretronów i droga kwiatami usłana

Taniec dwustronnych obrazów tzw. feretronów na Kaszubach, chodnik z kwiatów przebiegający przez wieś Spycimierz (woj. łódzkie), łowickie stroje ludowe, zrywanie gałązek brzozy, które rolnicy niejednokrotnie wbijają w pole, aby zapewnić ziemi urodzaj – to tylko niektóre ze zwyczajów związanych z Bożym Ciałem.

Wianki, które zostały poświęcone w Boże Ciało, miały chronić domowników przed burzą, piorunami i nieszczęściami. Umieszczano je również w stajni i oborze, aby chronić zwierzęta przed zarazą.

Zgodnie z tradycją w czwartek po Bożym Ciele po Krakowie odbywa harce Lajkonik, dawniej zwany Konikiem Zwierzynieckim.

Oktawa Bożego Ciała

Oktawa Bożego Ciała w liturgii rzymskiej istniała do 1955 roku. Została zniesiona przez papieża Piusa XII. Jednak w związku z pobożnością ludową na prośbę episkopatu Polski w naszym kraju został zachowany zwyczaj obchodzenia oktawy i kultuowania tradycji codziennej procesji przez kolejne 7 dni po Bożym Ciele. Jasia (na podstawie Family News Service)

DALEKO, DALEKO NA WSCHODZIE...

Moi mili, pozdrawiam Was wszystkich bardzo serdecznie z Syberii. Do nas zawitała w końcu wiosna. W mieście nie ma już nawet śladu po śniegu. Razem z nim, jak zwykle, zniknął też i asfalt na drodze ;-) W tajdze jednakże śnieg jeszcze leży, ale jego dni są już policzone.

Kilka dni temu wróciłem z rekolekcji wielkopostnych. Prowadziłem je na północy Rosji w tak zwanym okręgu Chanty - Masyjskim, nazywanym też niekiedy Jugrą. Rekolekcje głosiłem dla katolików bizantyjskiego obrządku w parafii św. Mikołaja w Niżniwartowsku. Miasto to liczy sobie niespełna 60 lat. Mieszka tu prawie 300 tysięcy ludzi. Niżniwartowsk leży nad rzeką Ob. W latach 60 - tych XX wieku odkryto tutaj potężne złoża ropy naftowej i gazu ziemnego. Niemal natychmiast rozpoczęto budowę miasta.

Tutejszy klimat nie należy do przyjaznych. Lato jest niezwykle krótkie. Zima trwa całych 9 miesięcy. O tym, że jest surowa wspominać chyba nie trzeba. Prawdziwą zimą Niżniwartowska jest wiatr. Wydaje się, że nigdy nie ucicha. Miejscowi nie lubią lata. Męczą ich białe noce, a na domiar złego palące słońce powoduje jeszcze wyparowywanie tutejszych bagien, na których, nawiasem mówiąc, miasto zostało wybudowane. Rozwijający się przemysł przyciągał tutaj ludzi z całego Związku Radzieckiego.

Przykład braterstwa i wspólnoty

W mieście pojawili się Białorusini, Litwini i Ukraińcy. Wśród przyjezdnych nie brakowało katolików. Historia Kościoła katolickiego na tych ziemiach zaczyna się właśnie w ten oto sposób. Dziś większość parafian stanowią katolicy bizantyjskiego obrządku, ale rzymskich katolików też tu nie brakuje. Ich współpraca układa się doskonale. Są przepięknym świadectwem braterstwa i wspólnoty. Miejscowy ksiądz jest birytualistą (tj. duchowny katolicki, który ma prawo celebrować sakramenty i inne nabożeństwa w dwóch obrządkach – przypis od redakcji) i sprawuje liturgię w obydwu obrządkach. Po raz pierwszy w życiu i ja miałem zaszczyt i szczęście koncelebrować Eucharystię w rycie bizantyjskim. Było to dla mnie wielkim, duchowym przeżyciem, niezwykle ubogacającym moje doświadczenie modlitwy. Ksiądz biskup pytając o wrażenia, nie omieszkał zapytać, czy nie rozważyłbym dodatkowo takiej jeszcze opcji. Czas zatem pokaże, co przygotował dla mnie Bóg. Kochani, ostatnie tygodnie są dla mnie czasem wielu zmagań i przeciwności. Niekiedy czuję się jak bokserka grusza. Wokół robi się coraz ciemniej. Nogi uginają się od ciężaru a nadzieja schowała się gdzieś za rogiem. Coraz częściej mam ochotę się schować i uciec. I tak bywa. Bóg nierzadko wytrąca nam wszystko z naszych rąk po to tylko, by obdarować nas na nowo. Hojniej. Czekam z niecierpliwością. Ufnie. Pomódl się dziś za mnie.